

Babaya Veda

– Ali Akın · 27 Şubat 2011

Akciğer kanseri olan yaşlı adama, ameliyatının ardından ışın tedavisi önermişti doktorlar.

Konya' da ışın tedavi merkezi bulunmadığından, İzmir' de görevli oğlunun yanına getirmeye karar verdi aile.

Oğlu, doktorla yalnız görüştü. Babasının raporlarını ve filmlerini gösterdi. Doktor: Hastalığın son aşamasında olduğunu, ancak yirmi günlük bir tedavi uygulayacaklarını bu tedavinin ise babasını kurtarmayacağını, sadece ölümünün daha az acı ile gerçekleşeceğini söyledi.

Tedavi süresi tamamlanmıştı.

Konya'ya dönüş zamanı gelmişti.

Kucağına aldı babasını. Acılar içerisinde inleyerek, sarıldı oğluna yaşlı adam.

Plastik bir sandalye ile dördüncü kattan aşağı indirdiler. Arabasının ön koltuğuna babasını yerleştirdi.

Yaşlı adamın kemiklerinden gelen çıtırdama sesleri, oğlunun yüreğinde, bir ömür kapanmayacak derin çizikler bırakıyordu.

Doktorlar bir hafta kadar yaşayabilir demişlerdi.

Yolculuk boyunca, son anların tadını çıkarmak istercesine hiç susmadan laflar etti genç adam. Babasını güldürmeye çalıştı yormadan. Dinlenmek için durduklarında ateşini kontrol ediyor bahanesiyle ellerine, yanaklarına dokundu her seferinde uzun uzun.

Günün sonunda Konya'ya geldiler.

O geceyi ablasında geçirdiler. Ertesi sabah, genç adam İzmir'e dönmek için babası ile vedalaştı. Sıkı sıkı sarılmak istiyordu ama canını acıtmak korkusuyla yavaşça son kez sarıldı babasına.

İki gün sonra görüşmek için telefon etti. Tüm akrabaları evlerindeydi. Babasını verdiler telefona. Genç adam: Nasılsın baba? Dedi. Yaşlı adam sadece" i" diyebiliyordu." i "İyiyim demek istiyordu. Artık konuşamıyordu.

Üzgün bir halde telefonu kapattı.

Ertesi gün, vefat ettiğini haber verdiler.

Otobüs yolculuğu boyunca babasıyla yaşadıklarını düşündü. İlkokula kayıt için gidişlerini, balık avlamalarını, top oynamalarını, motosiklete binmeyi öğretişini. İnce bıyıklarını, küçük telaşlı gözlerini, hızlı adımlarla yürüyüşünü. Sevinçli anlarında attığı kahkalarını, üzüldüğü zamanlarda gözyaşlarını saklayışını...

Defin işlemlerini tamamladılar.

Babası postaneden emekli memurdu. Genç adam, çocukluk yıllarında, okul çıkışları postaneye gelir, babasının mesaisi doluncaya kadar bekler, evlerine birlikte dönerlerdi.

Babası postanede mektup kabul bölümünde çalışırdı. Babasının mesaisinin dolmasını beklerken boş masada, üzerinde köylü kızı resmi olan elli kuruşu hızla döndürür, paranın dönme hızı bitince masa üzerinde yalpalarken çıkardığı sesi dinlerdi.

Şimdi, yıllardır gitmediği o postaneye babasının ölüm raporunu ve sağlık cüzdanını, emekli sandığına göndermek için gelmişti.

Zarfı orta yaşlardaki görevliye uzattı. Çocukluğunda oturup babasını beklediği masaya gitti bakışları.

Masada okul kıyafetleri ile bir çocuk oturmuş, masa üzerinde bozuk para çeviriyordu.

Her zaman babası ile birlikte çıktığı postane kapısından, yalnız başına çıktı. Kulaklarında, masada yalpalayan para sesi.

Ali AKIN